

شهادت جوانه ها

روی سنگت چه نویسم؟
ای نگهدار سپیدار سپیده
سالها شد ز رسیدن میگفتی
رفتنت زود رسید.

تا هنوز
در نگاهت گل یاقوتی آغاز
قامتت اوج بهارانه فریاد
شانه ات سنگر خورشید
ناله ات دشت به دشت آتش رویش –
در گذرگاه تب باد

ای تراوشکده روز
تا هنوز
شعر دیباچه راهت
بر گلوگاه رفیقان تو سبز است
نام آزاده پرپر شده ات را
در کجای غم یاران تو جویم؟

نقش پیوند تو در جاری هر دست ز خونست
سوگ هجران تو از مویه فزونست
باری ای شاخهٔ پژمرده بگو
از دل آزردهٔ تنگت چه نویسم؟

کابل ۱۳۶۴/۴/۹

www.ayenda.org